"Mindig szerencsevadász figura voltam"

[1]

Brecht egyik korai expresszionista művének címszerepét-főszerepét játszod a Zakariás Máté rendezte JESZ-es előadásban. *Baal* neve eggyé vált a lázadás, a rombolás, a gátlástalanság fogalmával. Nemcsak itt, de bármelyik színházban ez egy „kőkemény jutalomjáték". Hogy/honnan jött, talált meg ez a főszerep?

Mátéval *(Zakariás Máté, a darab rendezője)* lassan egy évtizede dolgozunk együtt, az a csoda, hogy nem unja a képemet nézegetni. Rám gondolt. Mindig szerencsevadász figura voltam: stoppolás, lányszöktetés, utcazene, sturm und drang, napfelkelték, rockandroll. Bennem jó adag színpadi gátlástalanság van, szemérmetlenség, majomlét, ahogy tetszik, ami praktikus, amikor az ember porban fetreng vagy félmeztelenül hóban csatangol, de leszögezem, Baalnak a sok szalonképtelen csúnyaság mellett egy korláttalan költőiség is a sajátja – gondolom, ezért szeretik a nők.

Színházi időszámítás szerint elég régen nem játszottátok a darabot: április óta most kerül ismét műsorra (jan. 23-24-25.). Hogy „bújsz bele" egy ilyen ritkán felvehető, különlegesebb szerepbe? Van valami baali rítusod? Kevésbé lilán kérdezve: mi a személyes gyakorlatod, hogyan készül a társulat az előadásra?

Az előadások előtti napokban Viszockij- és Tom Waits-dalokat hallgatok dögivel, Brecht-verseket dudorászok vagy üvöltök szomszédaim „nagy örömére". Mivel az előadás sok testi kontakttal jár, és komoly egymás iránti nagyon erős bizalmat és figyelmet, jelenlétet feltételez, „be szoktuk mozgatni egymást", azaz egy idő előtt bekukucskáló néző birkózó-kergetőző-civakodó színészeket láthatna. Valami olyasmi ez, mintha kosárlabdával dobálnánk egymást, hogy utána medicinlabdával is olajozottan menjen. Rítus? Kardamommagot szoktam rágcsálni, az elveszi valamelyest az utolsó cigaretta szagát.

Épp egy éve volt az előadás bemutatója (2016. jan. 16.). A múltkor említetted egyszer, hogy mi minden

változott a bemutató óta. Változott? Változtál? Változott kicsit a Te Baal-od?

Ezt nem tudom, de az előadást látott barátaim sorra ültettek le, hogy magyarázzam már meg, milyen is a viszonyom ezzel a Baal nevű emberrel, tanulságos beszélgetések voltak. Van vagy volt a civil életemnek is egy Eckartja, akivel nemrég összefutottam: percről percre villantak be érzések, mondatok a Baalból, így tekintélyes lelki munícióval fordulok Kuti Gergőre. Azt meg pláne nem lehet előre tudni, hogy ennyi idő után ki milyen új impulzusokat hoz az előadásba, ami a játszóknak nagyon izgalmas.

Miben láthatunk még ebben az évadban a JESZ-ben?

Zömmel a baalos csapat néhány régi-új játékossal frissítve épp gőzerővel dolgozik Máté új rendezésén, egy bátornak ígérkező, szellemében Kleisthez hű Kohlhaas-adaptáción egy K nevű emberről, a lovairól, meg az igazságról, ami ezen a Földön szerintem NINCS, de harcolni talán érdemes érte. A februári bemutatón teljesen más szerepben láthat minket a közönség, van is bennünk egy jó adag játékkedv.

Forrás webcím:https://jesz.pte.hu/mindig_szerencsevadasz_figura_voltam

Hivatkozások

[1] https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/baal_kep.jpg?itok=_Sybl6Uv